

VERSEK és ÉNEKEK
HÁZASSÁGKÖTÉSHEZ

VERSEK

Johann Wolfgang Goethe - Ezer alakban...

Ezer alakba rejtőzhetsz előttem,
Csupa-Kedvesség, látom, mind te vagy;
futhatsz, csodák varázsfátylába szőtten,
s Csupa-Jelen, látom, hogy merre vagy.

A karcsú ciprus ifjú erejében,
Csupa-Szépség, felismerlek: te vagy;
a folyam zsongó hullámtengerében,
Csupa-Hízélgés, ott is csak te vagy.

Ha a szökellő vízsugár kibomlik,
Csupa-Játék, nekem az is te vagy;
a felhőben, amely épülve omlik,
te Csupa-Tánc, téged látlak: te vagy.

Rét szőnyegében ragyogó virágok:
te Csupa-Csillag, nekem mind te vagy;
hol ezerkarú repkényt kúszni látok,
ó Csupa-Ölelés, ott is te vagy.

Mikor hajnal gyúl rőten a hegyekre,
Csupa-Vidámság, köszöntlek: te vagy;
a tiszta ég szent legét belehellve,
Csupa-Szív-Üdve, italom te vagy.

Tudásomnak, ha gondolom, ha érzem,
Csupa-Bölcsesség, forrása te vagy;
és mikor Allah száz nevét idézem,
minden nevének visszhangja te vagy

Petrarca – Ti szerencsés füvek virágok

Ti szerencsés füvek, boldog virágok,
Kiken tapos mélézgató madonnám,
Part, mely édes szavát figyelve andán,
Szép lábának nyomát magadba zárod,

Sima fácskák, friss lombbal ékes ágok,
Halovány, kedves ibolyák a lankán,
Sötét erdők, melyek fürödve lomhán
A Nap tüzében, oly sudárra váltok,

Ó, nyájas táj, ó, tiszta, friss erecske,
Mely tükröződ szép arcát s szép szemét is,
S élő fényétől gyúlsz tündökletesre,
Irigylem tőletek tekintetét is!
Ne lássam itt ridegnek a követ se:
Lángoljatok, hisz lánggal égek én is.

Lope de Vega - Luscinda

Luscinda, hogy szép szemed nem
páros csillag az egekben,
elhiszem azt;

de hogy semmi isteni
fényt sem tud széthinteni,
nem hiszem azt.

Hogy ajkad, a ragyogó,
nem épp korallból való,
elhiszem azt,

de hogy jobb szagú ne volna
és pirosabb, mint a rózsa,
nem hiszem azt.

Hogy nincs fehér kebled halma
hóból s kristályból faragva,
elhiszem azt;

de hogy fehérebb ne volnál
kristálynál és tiszta hónál,
nem hiszem azt.

Nem vagy napisten s napsugár,
szűz angyal, se főnixmadár,
elhiszem azt;

de hogy nincs benned angyali,
bár angyalnak tudsz látszani,
nem hiszem azt.

Hogy nem liliom a kezed,
s nem lótuszok rajt' az erek,
elhiszem azt;

de hogy minden képzeleten
kecsessége túl ne tegyen,
nem hiszem azt.

(Kálnoky László)

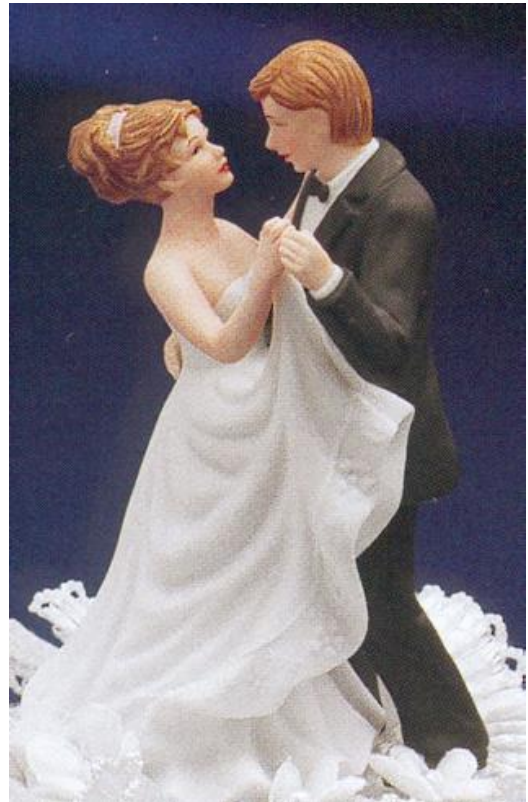
Buda Ferenc: Ne rejtőzz el...

Ne rejtőzz el, úgyis látlak!
 Rád csukom a szempillámat.
 Benn zörömbölsz a szívemben,
 s elsimulsz a tenyeremben,
 s elsimulsz az arcom bőrén,
 mint vadvízen a verőfény.
 Nagyon jó vagy, jó meleg vagy,
 nagyon jó így, hogy velem vagy.
 Mindenekben megtalállak,
 s öröm markol meg, ha látlak.
 Nézz rám, szólok a szemednek,
 ne fuss el, nagyon szeretlek!

Weöres Sándor: Hindu dal

Add el nekem a szemedet:
 adok türkizt helyette.
 Vigyáz rád, mint nyugalmas ég
 a táncoló füvekre.
 Add el nekem az ajkadat:
 rubint kínálok érte.
 Őrködni fog, mint vad tövis
 a gyöngye sarjú-rétre.

Add el nekem a fogadat:
 gyöngysort nyújtok cserébe.
 Ügyelni fog rád, mint az árny
 a vándor napsütésre.
 Add el nekem a szívedet:
 legyen tied a kertem.
 Lombjával csókol, hogy soha
 ne vágyj elhagyni engem.

Petőfi Sándor: Szeretlek, Kedvesem!

Szeretlek, kedvesem,
Szeretlek tégedet,
Szeretem azt a kis
Könnyű termetedet,
Fekete hajadat,
Fehér homlokodat,
Sötét szemeidet,
Piros orcáidat,
Azt az édes ajkat,
Azt a lány kis kezét,
Melynek érintése
Magában élvezet,

Szeretem lelkednek
Magas röpülését,
Szeretem szívednek
Tengerszem-mélységét,
Szeretlek, ha örülsz
És ha búbánat bánt,
Szeretem mosolyod
S könnyeid egyaránt,
Szeretem erényid
Tiszta sugárzását,
Szeretem hibáid
Napfogyatkozását,

Szeretlek, kedvesem,
Szeretlek tégedet,
Amint embernek csak
Szeretnie lehet.
Kivűled rám nézve
Nincs élet, nincs világ,
Te szövődöl minden
Gondolatomon át,
Te vagy érzeményem
Mind alva, mind ébren,
Te hangzol szívemnek
Minden verésében,
Lemondanék minden
Dicsőségrül érted
S megszereznék érted
Minden dicsőséget,

Nekem nincsen vágyam,
Nincsen akaratom,
Mert amit te akarsz,
Én is azt akarom,
Nincs azaz áldozat,
Mely kicsiny ne lenne
Éretted, hogyha te
Örömet lelsz benne,
S nincs csekélység, ami
Gyötrelmesen nem sért,
Hogyha te fájlalod
Annak veszteségét,

Szeretlek, kedvesem,
Szeretlek tégedet,
Mint ember még soha,
Sohasem szeretett!
Oly nagyon szeretlek,
Hogy majd belehalok,
Egy személyben minden,
De mindened vagyok
Aki csak szerethet,
Aki csak él érted:
Férjed, fiad, atyád,
Szeretőd, testvéred,
És egy személyben te
Vagy mindenem nekem:
Lyányom, anyám, húgom,
Szeretőm, hitvesem!

Szeretlek szívemmel,
Szeretlek lelkeimmel,
Szeretlek ábrándos
Őrült szerelemmel!...
És ha mindezért jár
Díj avagy dicséret,
Nem engem illet az,
Egyedül csak téged,
A dicséretet és
Díjat te érdemled...
Mert tőled tanultam
Én e nagy szerelmet!

Johann Wolfgang Goethe: Rád gondolok

Rád gondolok, ha nap fényét fürösztí
a tengerár;
rád gondolok, forrás vizét ha festi
a holdsugár.

Téged látlak, ha szél porozza távol
az utakat;
s éjjel, ha ing a kis palló a vándor
lába alatt.

Téged hallak, ha tompán zúg a hullám
és partra döng;
a ligetben, ha néma csend borul rám,
téged köszönt.

Lelkünk egymástól bármily messze válva
összetalál.
A nap lemegy, csillag gyúl nemsokára.
Oh, jössz-e már?!

József Attila: Áldalak búval, vigalommal ...

Áldalak búval, vigalommal,
féltelek szeretnivalómmal,
őrizlek kérő tenyerekkel:
búzföldekkel, fellegekkel.

Topogásod muzsikás romlás,
falam ellened örök omlás,
düledék-árnyán ringatózom,
leheletedbe burkolózom.

Mindegy, szeretsz-e, nem szeretsz-e,
szívemhez szívvel keveredsz-e,
látlak, hallak és énekellek,
Istennek tégedet felellek.

Hajnalban nyújtózik az erdő,
ezer ölelő karja megnő,
az égről a fényt leszakítja,
szerelmes szívére borítja.

Viktor Hugo: Mivel ajkamhoz ért

Mivel ajkamhoz ért színültig teli kelyhed,
és sápadt homlokom kezében nyughatott,
mivel beszívtam és nem egyszer drága lelked
lehelletét, e mélyhomályú illatot,

mivel titokzatos szíved nekem kitárult,
s olykor megadatott beszédét hallanom,
mivel ott zokogott, mivel mosolyra lágyult
szemed szemem előtt és ajkad ajkamon,

mivelhogy sugarát üdvözült fõmre szórta
örökké fátyolos világú csillagod,
és nyaradból lehullt egy gyenge szirmú rózsza,
amelyet életem árja elringatott,

most azt mondhatom az időnek, míg tovább száll:
- Vágtass, ha jól esik! Az én időm örök!
Vidd hervadt csokrodat magaddal: szebb virágszál
nyílik lelkemben, azt soha le nem töröd!

Nem dönthetik fel a friss vízzel teli korsót
Vad szárnycsapásaid. Miden hamud kevés:
Lelkemnek lobogó máglyáját ki nem oltod!
Szerelmes szívemen nem győz a feledés!

Ady Endre - Az én menyasszonyom

Mit bánom én, ha utcasarkok rongya,
 De elkísérjen egész a síromba.
 Álljon előmbe izzó, forró nyárban:
 „Téged szeretlek, Te vagy, akit vártam.”
 Legyen kirugdalt, kitagadott, céda,
 Csak a szívébe láthassak be néha.
 Ha vad viharban átkozódva állunk:
 Együtt roskadjon, törjön össze lábunk.
 Ha egy-egy órán megtelik a lelkünk:
 Üdvöt, gyönyört csak egymás ajkán leljünk.
 Ha ott fetrengnek lenn, az utcaporba:
 Boruljon rám és óvjon átkarolva.
 Tisztító, szent tűz hogyha általeget:
 Szárnyaljuk együtt bé a mindenséget.
 Mindig csókoljon, egyformán szeressen:
 Könnyben, piszokban, szenvedésben, szennyben.
 Amiben minden álmom semmivé lett,
 Hozza vissza Ő: legyen Ő az Élet.
 Kifestett arcát angyalarcnak látom:
 A lelkem lenne: életem, halálom.
 Szétzúzva minden kőtáblát és láncot,
 Holtig kacagnók a nyüzsgő világot.
 Együtt kacagnánk végső búcsút intve,
 Meghalnánk együtt, egymást istenítve.
 Meghalnánk, mondván:
 „Bűn és szenny az élet,
 Ketten voltunk csak tiszták, hófehérek.”

Konsztantyin Sziponov - Várj reám!

Várj reám, s én megjövök,
 hogyha vársz nagyon,
 várj reám, ha sárga köd
 őszi búja nyom;
 várj, ha havat hord a szél,
 várj, ha tűz a nap,
 várj, ha nem is jön levél
 innen néhanap;
 várj, ha nem vár senkit ott
 haza senki már,
 s ha nógat is bárki, hogy
 nem kell várni már.

Várj reám, s én megjövök.
 Fordulj daccal el,
 ha álltatják ösztönöd,
 hogy: feledni kell...
 ha lemondtak rólam már
 apám s lányom is,
 s jó barát már egy se vár--
 ...szinte látom is:
 borral búsul a pohár,
 s könnyet ejt szemük,
 rám gondolva. De te várj
 s ne igyál velük.

Várj reám! Ó átkelek
 minden vészen én.
 Aki nem várt, rám nevet:
 "Szerencsés legény".
 Nem tudhatja senki sem,
 te meg én csupán,
 hogy te jártál ott velem
 öldöklő csatán,
 s te mentettél meg, de hogy ?
 Egyszerű titok:
 várni tudtál rám, ahogy
 senki sem tudott.

Ády Endre:
Mert engem szeretsz

Áldott csodáknak
Tükre a szemed,
Mert engem nézett.
Te vagy a bölcse,
Mesterasszonya
Az ölelésnek.
Áldott ezerszer
Az asszonyságod,
Mert engem nézett,
Mert engem látott.
S mert nagyon szeretsz:
Nagyon szeretlek
S mert engem szeretsz:
Te vagy az Asszony,
Te vagy a legszebb.

Exupéry: A kis herceg (részlet)

Légyszíves, szelidíts meg engem!
Ha megszelidítesz, szükségünk lesz egymásra.
Egyetlen leszel számomra a világon.
És én is egyetlen leszek a te számodra.
Lépések nesztét hallom majd, amely
az összes többi lépés nesztétől különbözik.
És úgy jó lesz, ha mindig ugyanabban az időben jössz.
Ha például délután négykor érkezel majd,
én már háromkor elkezdek örülni.
Minél előrébb halad az idő, annál boldogabb leszek.
Négykor már tele leszek izgalommal és aggodalommal:
fölfedezem, milyen drága kincs a boldogság.
De ha csak úgy, akármikor jössz, sohasem fogom tudni,
hány órára öltöztessenem díszbe a szívemet ...
Szükség van ezekre a szertartásokra!
Ezektől lesz az egyik nap más, mint a másik,
az egyik óra különböző a másiktól.
De ezt csak a szíveddel veheted észre.
Jól csak a szívével lát az ember.
Ami igazán lényeges, az a szemnek láthatatlan.
Mintha az emberek elfelejtették volna ezt az igazságot.
Te egyszer s mindenkorra felelős lettél azért,
Akit megszelidítettél.

Esküvői zenék, gitárkísérettel

Color – Féltelek
 Emberek – Mama
 Demjén Ferenc – Hogyan tudnék élni nélküled
 Zorán – Ünnepe
 Delhusa Gjon – Rómeó és Júlia
 Delhusa Gjon – Csak fújt közben a szél
 Republic – Szeretni valakit valamiért
 Republic – 67-es út
 Republic – Erdő közepében járok
 Piramis – Ajándék
 Dész László – Vigyázz rám (Patika filmzene)
 Bikini – Adj helyet
 Balázs Ferenc – Nyolc évszak
 Bródi János - Mama kérlek

Color: Féltelek

rég hiába hívtalak, elrejtőztél még, nem láttalak
 nem voltál velem, még velem, még nekem
 úgy akartalak, úgy akartam azt, hogy végre már
 megtaláljalak magamnak, vártalak

itt vagy velem, tudom és érzem
 nem kell semmi több már nekem
 szeress, ölelj mindig úgy engem
 ahogy most ölelsz, ahogy most öllelek én
 olyan jó, oly jó veled

még, ha elringat az álom, lelkem lelkedhez hozzásimul
 a szívverésedet sokáig hallgatom
 úgy akartalak, úgy akartam azt, hogy végre már
 megtaláljalak magamnak, vártalak

nem akarom, hogy úgy érezzem
 a napok elsodornak tőlem
 szorítsd a kezem még erősebben
 nehogy elszakítson ez a nagyvilág
 tudom már, hogy mit jelent, hogy féltelek

Emberek: Mama

Mit is mondhatnék még, hiszen mindent tudsz rég
Ami titkom csak volt, már régen tiéd
Az első szavamat, azt is csak te hallottad, csak a tiéd

Te vagy minden játék, te vagy minden, ami szép
Ha bántanak még, csak te vagy, aki véd
És neked fáj a szó, mikor rólam szól, s nem jó, nem szép

Hűtlenek vagyunk, végül mind elindulunk
Száz mosolyt kapunk, de csak könnyeket hagyunk
Hisz gyermekek vagyunk, s már sosem változunk, se sírj!

Mama indulnom kell, tudod vár egy másik hely
Tudod érted ezt, ugyanígy volt veletek
Mama indulnom kell, csak fáj, hogy könnyezel
Ugye érzed azt, hogy a szívemben maradsz
Mama indulnom kell, tudod vár egy másik hely
Mit is mondhatnék, itt a szó már nem elég
Mama indulnom kell, ide nem kísérhetsz el, ott már várnak rég
Ne sírj, kérlek ne sírj!

Mama emlékszem jól, mert megtanítottál
A szeretet nem szól, az néma csendben jár
Én őrzöm a sok mesét, hidd el továbbadom még, ne félj!
Mama búcsúznom kell, tudod várnak már rég
Csak egy dalt játszom el, neked írtam, tiéd
Ígértem csillagot, de egyet sem adhatok, messze az ég

Hisz gyermekek vagyunk, s már sosem változunk, ne sírj!

Demjén Ferenc: Hogyan tudnék élni nélküled

Valahol most is félnek, hangosak a sóhajok
Sűrűbben hullanak a könnyek, romba dőlnek tegnapok
Mit mondjak én, míg kezem elér.

Úgy, mint egy szörnyű álmom, néha-néha feldereng
Hogy az ami mással történt, történhet velem, s veled
Nem kell, hogy félj, nincs semmi veszély

Hogy bármi is elszakít tőled

Azt senkinek nem hiszem el.

Hogyan tudnék élni nélküled

Hisz rólad szól az élet

Nem történhet semmi sem veled

Míg létezem és érzek.

Hogyan tudnék élni nélküled,

Összeköt az élet,

És az ami nélküled lehet,

Nem kell sosem.

Jobb, ha erről nem beszélünk tán

Mert annyira örültség

Annyi boldog pillanat vár rám

Karodban még, meg kell, hogy értsd

Bármi is elszakít tőled

Azt senkinek nem hiszem el.

Hogyan tudnék élni nélküled .....

És ha egyszer arra ébrednék,

Ránk szakad a föld és az ég,

Ölelj gyorsan át jól

Tűnjünk el a mából jövőnk felé

Hogyan tudnék élni nélküled

Hisz rólad szól az élet,

Nem történhet semmi sem veled,

Míg létezem és érzek,

Hogyan tudnék élni nélküled,

Összeköt az élet,

Abból ami nélküled lehet

Én már nem kérek.

Hogyan tudnék élni nélküled ..

Zorán: Ünnepe

A ritka percek selyemszalagját, most együtt bontsuk föl,
 A számlát úgy sem veszíthetjük el, most mégis rejtjük el,
 S mint szelíd kéz a lázas gyermek forró homlokán,
 Mint rossz álmom, ha felriaszt és odabújsz hozzám
 Olyan jó, jó, jó, de mondd hány perc az ünnep?
 Ó mondd, mondd, mondd, mondd, mondd, mondd meddig tart?

A béke, nehogy végleg elfeledd, üzen, hogy létezik.
 Mondd, meglep-e, ha átnyújtom neked az ünnep perceit,
 Sok félrekapcsolt csengetés, ha
 drága hangot vársz,
 Vagy régi zsebben maradt pénz, mit szűk napon találsz
 Ó, mondd .....mit ér az ünnep?
 Ó, mondd .....meddig tart?

Delhusa Gjon: Rómeó és Júlia

Mint holdsugár az éjen át,
 Lesben a szívem úgy nézek rád
 Erkélyed ablakán
 Száz csillag fénye ragyog le rád
 csak álmodj, csak álmodj, jó éjszakát!

Zord atyád reggel ha hív
 El ne áruld titkaink
 Templomok árnyain

De este ha jó a mulatság,
 Víg zene csengő hangján,
 Tambura dobban a dalban,
 Ott leszek álarcban.
 Hajlik a palló, lobban a láng
 Tarka ruhában táncol a lány,
 Egyre és egyre csak gyorsul a kör,
 Járják a vének és járja az űr,
 S ha feljön az égre a hajnali fény
 Jöjj feküdj hát mellém!
 Mint jég és vágy, forró a szád,
 Csak álmodj, csak álmodj, jó éjszakát..

Delhusa Gjon: Csak fújt közben a szél

Egy szép nyári este megismertelek,
Megláttalak és megszerettelek csendben az úton jöttél énfelém
és nem történt más csak fújt közben a szél.

Finom kezedtől minden nyugtatást,
két szép szemedtől minden biztatást,
mind-mind ezt tőled, tőled kaptam én
És egy napon te mégis elmentél könnyedén.

Elmúlt egy bús év, rád várok én még, rád várok én, rád várok én..

Száll az idő, oly messze- messze jár,
A boldog napoknak régen vége már,
Elválnom tőled miért kellett nekem,
úgy érzem én, hogy nem feledlek el sohasem..

Egy szép nyári este megismertelek,
megláttalak és megszerettelek,
Majd egy napon elmentél könnyedén
És nem történt más csak fújt közben a szél.

Republic: Szeretni valakit valamiért

Hosszú az út míg a kezem a kezéhez ér
 Szeretni valakit valamiért'
 Ne tudja senki ne értse senki, hogy mér'
 Szeretni valakit valamiért'
 Ezer életem és ezer bajon át
 Szeretni valakit valamiért'
 Akkor is, hogyha nem lehet, hogyha fáj
 Szeretni valakit valamiért'
 Fenn az ég, s lenn a Föld
 Álmodunk s felébredünk
 Minden út körbe fut
 Béke van felejtse el minden
 háborút

Esik a hó és szemembe fúj a szél
 Szeretni valakit valamiért'
 Ég a gyertya ég el ne aludjék
 Szeretni valakit valamiért'
 Ezer életem és ezer bajon át
 Szeretni valakit valamiért'
 Akkor is, hogyha nem lehet, hogyha fáj
 Szeretni valakit valamiért'

Fenn az ég, s lenn a Föld
 Álmodunk s felébredünk
 Minden út körbe fut
 Béke van felejtse el minden
 háborút

Fenn az ég, s lenn a Föld
 Álmodunk s felébredünk
 Minden út körbe fut
 Béke van felejtse el minden
 háborút

Republic: 67-es út

Nagy esők jönnek és elindulok, elmegyek innen messze,
A 67-es úton várhatsz rám dideregve,
Nyáréjszakán, ha nem jövök, esik az eső és mennydörög,
A csillagokkal, ha szédülök, esik az eső és nem találsz rám.

Csillagok, csillagok mondjátok el nekem,
Merre jár, hol lehet most a kedvesem,
Veszélyes út, amin jársz, veszélyes út, amin járok,
Egyszer te is hazatalálsz, egyszer én is hazatalálok.

Nagy esők jönnek és itt maradok, itt maradok örökre,
A 67-es út mellett, az árokparton ülve
Nyáréjszakán, ha nem jövök, esik az eső és mennydörög,
A csillagokkal, ha szédülök, esik az eső és nem találsz rám.

Csillagok, csillagok mondjátok el nekem,
Merre jár, hol lehet most a kedvesem,
Veszélyes út, amin jársz, veszélyes út, amin járok,
Egyszer te is hazatalálsz, egyszer én is hazatalálok.

Nagy esők jönnek és elindulok, elmegyek innen messze,
A 67-es úton várhatsz rám dideregve
Nyáréjszakán, ha nem jövök, esik az eső és mennydörög,
A csillagokkal, ha szédülök, esik az eső és nem találsz rám.

Csillagok, csillagok mondjátok el nekem,
Merre jár, hol lehet most a kedvesem,
Veszélyes út, amin jársz, veszélyes út, amin járok,
Egyszer te is hazatalálsz, egyszer én is hazatalálok.

Csillagok, csillagok mondjátok el nekem,
Merre jár, hol lehet most a kedvesem,
Veszélyes út, amin jársz, veszélyes út, amin járok,
Egyszer te is hazatalálsz, egyszer én is hazatalálok.

Csillagok, csillagok mondjátok el nekem,
Merre jár, hol lehet most a kedvesem,
Veszélyes út, amin jársz, veszélyes út, amin járok,
Egyszer te is hazatalálsz, egyszer én is...
hazatalálok.

Republic: Erdő közepében járok

Sötét kapuk, magas házak, fényes udvarok.
Nyíljatok meg lábam előtt, ha arra indulok.

Erdő közepében járok,
Egyszer, majd rád találok.
Csillagom vezess!
Én utánad megyek.

Felhő, felhő fenn az égen
Vártunk már nagyon.
Esőt hozz a virágoknak.
Mosd el sok bajom.

Erdő közepében járok,
Egyszer, majd rád találok.
Csillagom vezess!
Én utánad megyek.

Erdő közepében járok,
Egyszer, majd rád találok.
Csillagom vezess!
Én utánad megyek.

Fehér ingem tiszta legyen,
Olyan, mint a hó.
Átok engem el ne érjen,
Ne bánthasson a szó.

Erdő közepében járok,
Egyszer, majd rád találok.
Csillagom vezess!
Én utánad megyek.

Erdő közepében járok,
Egyszer, majd rád találok.
Csillagom vezess!
Én utánad megyek.

Erdő közepében járok,
Egyszer, majd rád találok.
Csillagom vezess!

Piramis: Ajándék

Tél volt, hó esett és jöttek az ünnepek
 Gondolkodtam, mit is adhatnék neked.
 Amit csak én adhatok, amiről te is tudod,
 hogy igazán én vagyok.

Minden gazdagságom hangok és szavak,
 Néhány általunk kimondott gondolat.
 Egyet elmondtam neked, hogyha igaznak hiszed,
 Mondd el mindenkinek!

Kívánj a szónak nyílt utat,
 És a dalnak tiszta hangokat,
 Kívánd, hogy mindig úgy szeresselek,
 Ahogy szeretnéd, hogy szeressenek.

Csak arról énekelek, amit igaznak hiszek,
 S csak akkor szól neked, ha te is úgy hiszed,
 Hisz te is úgy élsz, ahogy én,
 Te is azt álmodod, amit én,
 Legalábbis úgy szeretném.

Dés László: Vigyázz rám

Elaludni készül a nyár, ködök lusta fellege száll
 Hűvösebb az éjszaka már, vigyázz rám
 Ugye holnap útra kelünk, zsebre vágjuk majd a kezünk
 Kicsit túl vidámak leszünk, vigyázz rám.

Ez az év is úgy tűnik el, kérdezem de mégse felel
 S hogy mi legyen, majd dönteni kell, vigyázz rám.

Szemed most is annyira szép, szerelemmel nézel-e még,
 Nevetésed éppen elég, vigyázz rám.
 Összekötve ott van a zsák, benne mind a nyári ruhák,
 Nem emlékszik senki se ránk, vigyázz rám.

Ez az év is úgy tűnik el, kérdezem, de mégse felel
 Aztán majd ha dönteni kell, vigyázz rám.

Bikini: Adj helyet magad mellett

Adj helyet magad mellett, az ablakhoz én is odaférjek
 Meztelen válladhoz érjen a vállam, engedd, hogy megkívánjam
 Engedd, hogy érezzem, hogy szabadabban lélegzem
 És ha éhes vagyok és fáradt, magamfajta többet mit kívánhat

Mint a félelem a színpadon, ülök a közelben egy padon
 Úgy parancsolok magamnak, még maradjak, megmaradjak
 Mint kínomban a színpadon, fejem a lábam közt ülök a nyakamon
 Homokkal teli a szám, szép vagyok, mosolygok ram.

Adj helyet...

Balázs Ferenc: Nyolc évszak

Volt idő mikor még nem voltál
 S nem éreztem, hogy fájna majd, ha nem volnál
 És most látod, féltelek, őrizlek, védelek
 Mert lesz idő, meglehet, hogy nem leszel már.

Voltak, akik szerettek, úgy hiszem
 Ma sem tudom végül, miért hagytak el,
 De téged most már féltelek,
 Szeress úgy, hogy jó legyek
 Őrizz meg, elveszek, ha nem figyelsz rám.

Változnak az évszakok, rossz idők, szép napok
 Bújj hozzám, ne hagyj el, ha én mennék, ne engedj el
 Változnak az évszakok, jó idők, rossz napok
 Bújj hozzám, ne hagyj el, ha én mennék, ne engedj el
 Próbáltam másokkal, máshogyan
 Ma egyik is, másik is messze van
 És véletlen, úgy lehet, de téged már féltelek
 Őrizz meg, elveszek, ha nem figyelsz rám.

Bródy: Mama kérlek

Mama, kérlek, meséld el nekem
 Hogy milyen volt az élet nélkülem
 Gondoltál rám, mikor azt tervezted el
 Hogy mi lesz majd, ha nagy leszel

Mama, kérlek, meséld el nekem
 Hogy hogyan kezdődött az életem
 Véletlen volt, vagy gondoltál reám
 Azon az édes éjszakán

Hisz jól tudod, nem kértelek
 Nem kértem tőled az életet
 S még mielőtt majd egyszer meghalok
 Még tudnom kell, miért vagyok

Mama, kérlek, meséld el nekem
 Hogy milyen volt az első szerelem
 Érezted azt, mikor Téged elhagyott
 Milyen jó, hogy én még nem vagyok.

Mama, kérlek, azt mondd meg nekem
 Akartad-e azt, hogy így legyen
 Én azt hiszem, hogy véletlen csupán
 Hogy éppen ő az én apám

Hisz jól tudod, nem kértelek
 Nem kértem tőled az életet
 S még mielőtt majd egyszer meghalok
 Még tudnom kell, miért vagyok

Mama látod zavarban vagyok
 Most megint egész másra gondolok
 Lesz majd talán, igen lesz majd valaki
 És tőlem is ezt kérdezi
 Mit mondjak én majd őneki
 Mit mondjak én?

